

Smukke Søndermark og Fredriksber'

(Ode til Frederiksberg og Søndermarken)

Tekst: Conrad C. Møller,

Melodi: Tyrolervals

1.

Smukke Søndermark og Fredriksber',
jer har vort hjerte kær!
I har alting, I har gønne træ'r,
hvad vil vi mer?
Bort fra København
vender vi vor stav, n,
thi i jeres favn
har vi ingen savn.
Smukke Søndermark og Fredriksber',
jer har vi kær!

2.

Smukke, altid smukke Fredriksber',
du er os kær, især
når den smukke forårsdragt du bær,
på dine træ'r!
Frem da dukke små
blomster, smukke - åh!
Men vi sukke må;
inte plukke! så
kommer straks jo gartner Rothe frem
og han er slem.

3.

Smukke, altid smukke Fredriksber',
dig har vort hjerte kær!
Blot din indgang med sin blomsterhær
lokker os nær.
Der man har din skat,
"Gamle Fred'rik", sat,
men kun skade, at
han har ingen hat;
derfor tit du - gamle Frederik! -
på ho'edet fik.

4.

Smukke Søndermark ved Fredriksber',
du er os også kær!
Se, hvor dine grønne plæner der
vinke: "Kom her!"
Ja, og sikke træer!
Hvor de nikke der; -
dog, at ligge her,
det er ikke værd;
thi så kommer atter Rothe frem,
og han er slem.

5.

Smukke Søndermark ved Fredriksber',
dig har vi rigt'nok kær!
Mangen lønlig elskov tavs du bær'
bag dine træer.
Hør, hvor pjuskende,
sagte ruskende,
en i buskene
kommer luskende!
Tys! - Hvad er det vel, jeg hører? -
Tys! Var det et kys?

6.

Hverken Søndermarken eller
Fr'k'sber',
Som er vort hjerte kær,
gerne vi forlade, når især,
hjemad vi skær,
lyset slukkende,
døren lukkende,
sagte sukkende,
måske drukkende. -
Smukke Søndermark og Fredriksber',
vi bli'r s'gu her!